सदा न विश्वसेद्राजा पापं कृत्वेह कस्यचित्। अपकृत्य परेषां हि विश्वासाद्दुःखमश्नुते।
॥ ब्रह्मदत्त उवाच ॥ नाविश्वासाद्विन्दतेऽर्थानीहन्ते चापि किञ्चन। भयात्त्वेकतरान्नित्यं मृतकल्पा भवन्ति च।
॥ पूजन्युवाच ॥ यस्येह व्रणितौ पादौ पद्भ्याञ्च परिसर्पति। खन्येते तस्य तौ पादौ सुगुप्तमिह धावतः।
नेत्राभ्यां सरुजाभ्यां यः प्रतिवातमुदीक्षते। तस्य वायुरुजाऽत्यर्थं नेत्रयोर्भवति ध्रुवं। ५२९०
दुष्टं पन्थानमासाद्य यो मोहादुपपद्यते। आत्मनो बलमज्ञाय तदन्तं तस्य जीवितं।
यस्तु वर्षमविज्ञाय क्षेत्रं कर्षति मानवः। हीनः पुरुषकारेण शस्यं नैवाश्नुते ततः।
यस्तु तिक्तं कषायं वा स्वादु वा मधुरं हितं। आहारं कुरुते नित्यं सोऽमृतत्वाय कल्पते।
पथ्यं मुक्त्वा तु यो मोहाद्दुष्टमश्नाति भोजनं। परिणाममविज्ञाय तदन्तं तस्य जीवितं।
दैवं पुरुषकारश्च स्थितावन्योन्यसंश्रयात्। उदाराणान्तु सत्कर्म्म दैवं क्लीवा उपासते। ५२९५
कर्म्म चात्महितं कार्य्यन्तीक्ष्णं वा यदि वा मृदु। ग्रस्यते ऽकर्म्मशीलस्तु सदाऽनर्थैरकिञ्चनः।
तस्मात् सर्व्वं व्यपोह्यार्थं कार्य्य एव पराक्रमः। सर्व्वस्वमपि सन्त्यज्य कार्य्यमात्महितं नरैः।
विद्या शौर्य्यञ्च दाक्ष्यञ्च बलं धैर्य्यञ्च पञ्चमं। मित्राणि सहजान्याहुर्वर्त्तयन्तीह तैर्बुधाः।
निवेशनञ्च कुप्यञ्च क्षेत्रं भार्य्या सुहृज्जनः। एतान्युपहितान्याहुः सर्व्वत्र लभते पुमान्।
सर्व्वत्र रमते प्राज्ञः सर्व्वत्र च विराजते। न विभीषयते कञ्चिद्भीषितो न बिभेति च। ५२९०
नित्यं बुद्धिमतोऽप्यर्थः स्वल्पतोऽपि विवर्द्धते। दाक्ष्येणाकुर्व्वतः कर्म्म संयमात् प्रतितिष्ठति।
गृहस्नेहावबद्धानां नराणामल्पमेधसां। कुस्त्री खादति मांसानि माघमांसे गवा इव।
गृहं क्षेत्राणि मित्राणि स्वदेश इति चापरे। इत्येवमवसीदन्ति नरा बुद्धिविपर्य्यये।
उत्पतेत् सहजाद्देशाद्व्याधिदुर्भिक्षपीडितात्। अन्यत्र वसुं गच्छेद्वा वसेद्वा नित्यमानितः।
तस्मादन्यत्र यास्यामि वसुं नाहमिहोत्सहे। कृतमेतदनार्य्यं मे तव पुत्रे च पार्थिव। ५२९५
कुभार्य्याञ्च कुपुत्रञ्च कुराजानं कुसौहृदं। कुसम्बन्धं कुदेशञ्च दूरतः परिवर्ज्जयेत्।
कुपुत्रे नास्ति विश्वासः कुभार्य्यायां कुतो रतिः। कुराज्ये निर्वृतिर्नास्ति कुदेशे नास्ति जीविका।
कुमित्रे सङ्गतिर्नास्ति नित्यमस्थिरसौहृदे। अवमानः कुसम्बन्धे भवत्यर्थविपर्य्यये।
सा भार्य्या या प्रियं ब्रूते स पुत्रो यत्र निर्वृतिः। तन्मित्रं यत्र विश्वासः स देशो यत्र जीव्यते
यत्र नास्ति बलात्कारः स राजा तीव्रशासनः। भीरवे नास्ति सम्बन्धो दरिद्रं यो बुभूषते। ५२९०
भार्य्या देशोऽथ मित्राणि पुत्रसम्बन्धिबान्धवाः। एते सर्व्वे गुणवति धर्म्मनेत्रे महीपतौ।
अधर्म्मज्ञस्य विलयं प्रजा गच्छन्ति निग्रहात्। राजा मूलं त्रिवर्गस्य स्वप्रमत्तो ऽनुपालयेत्।
बलिषड्भागमुद्धृत्य बलिं समुपयोजयेत्। न रक्षति प्रजाः सम्यक् यः स पार्थिवतस्करः।
दत्त्वाऽभयं यः स्वयमेव राजा न तत्प्रमाणं कुरुतेऽर्थलोभात्। स सर्व्वलोकादुपलभ्य पापं सोऽधर्म्मबुद्धिर्निरयं प्रयाति।
दत्त्वाऽभयं स्वयं राजा प्रमाणं कुरुते यदि। स सर्व्वसुखकृज्ज्ञेयः प्रजा धर्म्मेण पालयन्। ५२९५
माता पिता गुरुर्गोप्ता वह्निर्वैश्रवणो यमः। सप्त राज्ञो गुणानेतान्मनुराह प्रजापतिः।